

Férfi sportingek, női sportbluzok nagy választékban Pollák Testvérekénél olcsó árakon

Dugulás és aranyeres bántalmak, gyomor- és bélzavarok, máj- és lépduzzadás, hát- és derékfájás ellen a természetadta „Ferenc József” keserűvíz, naponként többször bevéve, hat- hatós segítséget nyújt. Tudományos megfigyelések beigazolták, hogy a Ferenc József víz alhasi megbetegedések esetében gyorsan és mindig enyhén hat. A Ferenc József keserűvíz gyógyszerlárokban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

B 1

Képek fainarziában

Szegedre látogatott egy igen jó nevű és ismert iparművész, aki fainarziákkal a miniatűr festészetből, freskóhatású képekig bemutat egész művészi színvonalon álló munkákat. A kecskeméti kis asztalossegédnek, Bezdán Józsefnek a pályafutása akkor kezdődött, amikor feltűnést keltő dohányzóképekét, intarziá-munkát, a kormányzó megvette és elkészíttette vele a hatalmas irredenta művet, amelyet Rothermere lordnak küldtek mint nemzeti ajándékot. Mecénások vették pártfogásukba a fiatal asztalos és Bezdán teljesen iparművészi talentumának szentelhette magát. Jelenleg Kemal pasa készített Bezdánnal valamelyik török történelmi eseményt megörökítő kétméteres fainarziás képet. Az elismerésnek érdekes dokumentumai még, hogy a tavaszi budapesti nemzetközi vásáron 13 muzeum vásárolt Bezdán-tól képet, közöttük a müncheni is egy német tárgy, gyönyörűen színezett csapszék-jelenetet.

Bezdán tőkélyre vitte az intarziát. A festészet elevenességét, a színezés fortélyait, a kompozíció érdekességét ötvenkétféle ekszotikus fafajtával éri el és fokozza. Hajszálfajomsága és millimétereket számoló formák az élet mozgékonyaságát hatnak. A lilja amarant, a piros manilla, a kék mocsári gyertyánfa, febrano és rózsafa, ázsiai ében, afrikai körte és bux, fehér pálma és afrikai paduk, amborine, tuja és mahagoni: szebbnél szebb és ragyogó színű fák segítségével a magasabb ösztönnel rendelkező iparművész valóban meglepően szép és eredeti alkotásokat teremtett. Bezdán nem rendez kiállítás, de két-három napon át minden érdeklődőnek készséggel mutatja be intarziás képeit Tisza-szállóbeli szobájában.

— **Verekezés Felsőtanyán.** Vasárnapról hétfőre virradó éjjeli vad verekezés zajlott le Felsőtanyán részeg legények között. Kapás István 25 esztendőes gajgonyai legényt valaki a verekezés nevében egy fejbesújtotta, hogy a mentőknek kórházba kellett szállítani.

— **A textilkészletváltás és forgalmiadó kedvezményes fizetése.** A pénzügyminisztérium megengedte, hogy az olyan adózó, aki a rakárkészlet után járó váltást (a váltásnak még ki nem egyenlített részét) július 31-ig befizeti, az adóváltás 5 százalékát, aki pedig a kánlevélsek után a forgalmiadót ugyancsak július 31-ig befizeti, a fizetendő forgalmiadó 10 százalékát az adóváltásból, illetőleg a forgalmiadóból levonhatja.

— **A megvadult lovak fellökték a kocsi.** A Madách-ucca 4. szám alatti ház előtt áldogált hétfőn délután kocsijával Pataki István kocsi. Lovai megbokrosodtak és a kocsit úgy fellökték, hogy agyrázkódást szenvedett. A kocsist súlyos állapotban a mentők szállították a kórházba.

Üzletáthelyezés!

ZAVIZA villamossági rádió, akkumulátor-töltő és javító-üzemét

a Református palotába,

(Tisza Lajos-körút 57.)

helyezte át.

130

A Délmagyarország regénye

HULL:

A SEIK FIAI

Alig észrevehetően vállat yont, mint aki lelemetlen emléket hesseget el, hátravetette néhez burnuszát, sarkonfordult és elindult, hogy csatlakozzék embereihez, akik szorosan egymás mellett állva, halkán beszélgettek és figyelmesen nézték őt.

Egyikük magas és karcsú volt, mint vezére, a másik alacsonyabb és nehézkesebb testalkatú, de vonásaik feltűnő hasonlatossága azt bizonyította, hogy fivérek.

A vezér jöttére elhúzódtak egymástól; az alacsonyabbik — aki az idősebbnek látszott — datolyával kínálta meg egy zacskóból, amit a nyeregről akasztott le. De az ifju nem kért belőle; leheveredett a homokba, kényelmesen elhelyezkedett, hátát egy sziklának támasztva, selyem gondoura-ja zsebéből elővett egy aranytárcát és rágyújtott egy cigarettára.

Csaknem félóráhosszat ült így, cigarettázva, némán. Kisérői óvakodtak megtörni a csendet. De tekintetüket alig vették le az arcáról, mindeketten nyilvánvalóan nyugtalanok voltak. s mindegyikük a maga módján fejezte ki aggodalmát: az idősebbik mozdulatlanul ült, szemöldökét komoran összeráncolta, mint gazdája az imént. Öccse ezzel szemben idegesen játszadozott egy kis halom kavicsal és szüntelenül a fejük fölött meredő sziklákat nézte, mintha azt várta volna, hogy valaki megzavarja magányukat.

A fiatal főnök végre felállt és lovát kérte. De a tréfálózás, amivel parancsát kísérte, elhalt ajkán, mikor azt látta, hogy emberei a maguk lovát is elővezetik.

Kurta, elutasító kézmozdulatot tett.

— Ezekre nincs szükség. Egyedül megyek, mondta határozottan és megragadva kapálózó lova kantárszárát, a kengyelbe lépett, amit az idősebb fivér tartott.

— Itt vársz rám, Ramadam, úgy beszéltek meg. Te is, Srir — szólt élesen a fiatalabbhoz, aki éppen kapaszkodott föl, a nyeregbe.

Viharos tiltakozás következett, heves kifakadások, az ellenkezés minden válfaja, kezdve az alázatos könyörgésen egészen a nyílt szembeszállásig. De sem a könyörgések, sem az érvek nem változtattak a főnök elhatározásán. Az mostmár a nyeregben ült és alig tudta fékentartani ficánkoló lovát; izgatottan hadonászó kísérőire nézett le, észrevehető bosszúsággal, amely egyre fokozódott, majd hirtelen kirobbant:

— Hallgassatok! — dörögte. — Ki parancsol itt? En, vagy ti? Nem hallottátok? Ismétlem? Egyedül megyek.

Ramadam még erősebben szorongatta a kezében tartott kengyelt.

— Mi is veled szeretnénk menni, — hajtogatja.

— És miért?

A kérdezett tekintete habozó lett, de konokul megmaradt szándéka mellett.

— Mert így nem biztonságos — bökte ki vonakodva, mintha e szavakat kieroszakolták volna tőle.

A főnök szeme vészesen kezdett csillogni. De ez csak egy pillanatig tartott. Aztán, mint a gyorsan elmúló nyári zivatar, elpárolgott a haragja, kisfiusan kacagni kezdett.

— Biztonság! Ó, félénk hajadon! — gúnyolódott. — Mióta törödsz annyit a biztonsággal, Ramadam?

— A te biztonságodról van szó, uram, nem a magamérő, — felelt hevesen Ramadam.

— Az enyém, vagy a tied, mindegy, bolondság. Nem, nem, Ramadam, elég legyen ebből. Egyedül megyek. Várj, míg visszatérek.

— És ha nem jössz vissza?

Az éles kengyelvas most a ló jékonyát érte s az állat csaknem függőlegesen felágaskodott, úgyhogy az arab kénytelen volt elereszteni.

— Ha nem jövök vissza — kiáltotta az ifju főnök gondtalanul nevetve — akkor keress a menyországban, vagy a pokolban, biztosan tudom, hogy mindkét helyre behatolsz, ha meg akarsz találni.

Intett feléjük és elvágta a gomolygó por és homokfelhők rőzt.

A két fivér utána nézett, amíg egy kiálló szikla el nem takarta a szemük elől. Aztán egymásfelé fordultak; az idősebb dühösen átkozódott, a fiatalabb rejtélyesen mosolygott.

— Ha valami baja történik... mi lesz az én urammal? — tört ki hirtelen Ramadam.

Srir mosolya vigyorgássá torzult, amelyben nem volt derű és kifejező, sokat jelentő mozdulat kíséretében felelt:

— Inkább azt mondd meg: mi lesz velünk?

De a következő pillanatban már tettett, vagy valódi közönnnyel vállat yont és felnézett a nap felé.

— Három óra hosszat, azt mondta az éjjel — jegyezte meg nyugodtan. — Hát legyen ugy. Három óra hosszat várunk. Ha akkor nem jön, akkor, ó, testvér, hamarosan megláthatjuk a menyországot, vagy a poklot. Addig is alszom egyet.

Röviden felnevetett, fejére huzta burnuszát, elhelyezkedett a homokban és hagyta, hogy kevésbé filozófustermészeti bátyja egyedül viaskodjék a felelősségérzésével, amely az utóbbi időben mindjobban veszélyeztette lelki nyugalomát.

(Folyt. köv.)

Mélységes fájdalomtól öszelörve tudatom, hogy a legdrágább férj, gyermek és rokon

FEKETE SÁNDOR

lodrázmester

életének 46. és boldog házasságának 12-ik évében f. hó 3-án este 10 órakor hirtelen elhunyt. Temetése f. hó 5-én délután 5 órakor lesz a belvárosi temető kupolacsarnokából.

Üzv. Fekete Sándorné.

Külön villamostel a Dugonics-térrel 10 5 órakor indul.

165

**El ne felejtse
juliusi bevásárlási igazolványát
a kiadóhivatalban átvenni**